

med dansk landbrug, hvis det er sådan, at det kun er på grund af den støtte, man får i dag, at man kan opretholde en landbrugsproduktion i Danmark. Så pessimistisk er jeg nu ikke.

Hr. Jens Kirk spurgte før, om ikke amerikanerne også støttede deres landbrugsvarer. Jo, det skulle jeg hilse og sige at de gør, men det er jo ikke nogen undskyldning for, at Europa gør det. Dem, det går ud over, er ulandene. Det er dem, der betaler prisen hver dag.

Men vi kan kun ændre de her ting over en lang tidshorizont. Ingen er interesseret i at gennemføre en udvikling i dansk landbrug, hvor landmændene skal gå fra hus og hjem. Men det er jo helt ubæredygtigt i enhver henseende, hvis man forestillede sig, at vi kunne opretholde det her støtteniveau på sigt.

Vi går ind for at bevare måske 25 pct. af den nuværende støtte, men målrettet dyrevelfærd, miljøformål, kvalitet i maden osv. Det tror vi er et rimeligt niveau at ende på. Og tænk så engang på alle de penge, vi kan frigøre i EU-systemet til andre formål, til at få østlandene med, til at fremme miljøet, til at fremme drikkevandskvalitet, ulandsbistand osv. osv. Det er jo surrealistiske milliardbeløb, vi bruger i øjeblikket på det her.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg er glad for at høre, at man indrømmer, at det bare at fjerne støtten kan man ikke, så ville systemet simpelt hen falde sammen. Det var dog en god erkendelse at komme frem til. Men hvilken tidshorizont ser hr. Martin Lidegaard så at denne her fjernelse af støtten skal løbe inden for, for når man siger, at det er det, man ønsker, så må man også have gjort sig nogle tanker om det?

Så vil jeg også lige spørge, om man har ændret holdning i forhold til den vedtagelse, der blev vedtaget i Folketinget den 5. november 2002.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre var meget aktiv i udformningen af den vedtagelse, og den står vi hundrede procent bag. Jeg er meget glad for den store interesse fra Dansk Folkeparti om det radikale forslag til afvikling af landbrugsstøtte. Det ligger på vores hjemmeside, og vi har år for år anvist, hvordan det kan gøres.

Siden vi lavede vores forslag, som ligger til grund for vedtagelsen af 5. november, hvor vi jo går ind og siger sammen med regeringen og Dansk Folkeparti, at først skal vi tage fat på eksportstøtten, fordi det er den mest skadelige over for ulandene, derefter kan vi tage fat på den egentlige produktionsstøtte og dernedefter, siden da er der faktisk kommet en del forskning bl.a. fra Fødevarerøkonomisk Institut, der lige har afsluttet deres 2-årige projekt, som viser, at måske er det allermest skadelig over for ulandene faktisk toldbarriererne, og måske skulle man i virkeligheden starte med dem, og så derefter tage fat på eksportstøtten og produktionsstøtten. Der kan man jo diskutere, i hvilken rækkefølge det skal være, men vores helt simple model er: Først afkobler vi, så skærer vi ned. Afkobling mener vi vi kan gøre ret hurtigt, den er vi i fuld gang med, og så mener vi, at man kan skære ned over en f.eks. 10-årig periode.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det var ærgerligt, at der var så relativt få af Folketingets medlemmer, der deltog i verdenshandelstopmødet i Cancún i Mexico i september. For hvis man havde deltaget der, ville man vide, at det gigantiske fupnummer, som nu iscenesættes af USA og EU med henblik på at få ulandene til at tro, at vi er ved at afvikle vores landbrugsstøtte, hopper regeringerne i Mexico, i Brasilien, i Indien, i Afrika altså ikke på. Det er altså ikke længere sådan her i verden, at hvad vi kommer og dikterer fra Europa og USA, vil ulandene bare tage til efterretning og lydigt og underdanigt bøje sig for.

Derfor afsluttede den mexicanske formand for handelsforhandlingerne i september konferencen med en meddelelse om, at så kunne vi godt rejse hjem, farvel og tak.

Det gjorde vi så, men man lærte tilsyneladende hos regeringen ikke ret meget af det, der skete, for alligevel så rejser man ned og godkender en midtvejsreform med aktiv støtte, kan vi nu forstå, fra Dansk Folkeparti, som medfører, at støtten fremover fortsætter år ud og år ind praktisk talt uændret. Ja, det bizarre er, at ministeren så ydermere har udformet det sådan, at antallet af EU-støttemodtagere i Danmark i de kommende år ligefrem vil vokse, vist endda ud i det absurde, hvor man ligefrem vil kunne få støtte til